

DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse bepalingen van het Procedurebesluit van 9 mei 2014

Principiële goedkeuring

Bijlagen:

- het ontwerp van besluit
- het advies van de Inspectie van Financiën.

1. INHOUDELIJK

1.1 Situering

Het Procedurebesluit van 9 mei 2014 regelt alle procedures die organisatoren van kinderopvang en Kind en Gezin moeten volgen met betrekking tot de vergunning en de subsidies.

In dit besluit regelt de Vlaamse Regering ook de aanpak wanneer er budget beschikbaar is om te verdelen in de sector in de vorm van subsidies. Het besluit bepaalt de programmatieregels en het globale stramien dat Kind en Gezin moet volgen bij een uitbreidingsronde. De minister krijgt een delegatie om heel wat zaken nader uit te werken.

De Vlaamse Regering wijzigt de aanpak van de verdeling van de basissubsidie (trap 1) voor bestaande kinderopvangplaatsen (omschakeling van plaatsen) zodat de opstartdatum van de locatie mee bepalend is voor de rangschikking van de aanvragen. Daarnaast worden ook de regels voor de verdeling van trap 3 subsidie aangepast, waardoor deze subsidie kan toegekend worden, zowel voor bestaande plaatsen als voor nieuwe plaatsen.

Daarnaast stelde Kind en Gezin vast dat in de praktijk bepaalde artikels een niet bedoelde toepassing of interpretatie kregen.

In voorliggend ontwerp van besluit worden enkele artikels verduidelijkt zodat de niet bedoelde toepassing of interpretaties worden uitgesloten, en wordt het artikel betreffende de programmatieregels gewijzigd.

Ook de geldigheidsduur van subsidiebeloftes wordt aangepast naar aanleiding van de vaststelling dat de huidige geldigheidsduur in de praktijk voor te lang uitstel van de realisatie van plaatsen zorgt. Deze wijziging moet er ook voor zorgen dat organisatoren in hun aanvraag een meer realistische startdatum opgeven.

Tot slot wordt er een nieuwe titel toegevoegd waardoor Kind en Gezin als uitbetalingsinstelling kan optreden voor de subsidie die lokale besturen, met wie Kind en Gezin een convenant heeft afgesloten, betalen aan organisatoren voor het werken met het inkomenstarief.

1.2 Samenvatting en artikelsgewijze toelichting

Artikel van voorliggend ontwerpbesluit	Rechtsgrond In het decreet van 20/4/2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters
Art. 1	Art. 4 laatste lid en art. 6§4
Art. 2	Art. 4, laatste lid
Art. 3	Art. 6 §7
Art. 4	Art. 6 §7
Art. 5	Art 6 §7
Art. 6	Art. 6 §7
Art. 7	Art. 12 §1, tweede lid
Art. 8	Art. 12 §1, tweede lid
Art. 9	Art. 12 §1, tweede lid en §3
Art. 10 (verlenging termijn bij schorsing)	Art. 12 §3
Art. 11	Art. 12 §1, tweede lid en §3
Art. 12	Art. 12 §3
Art. 13	<ul style="list-style-type: none"> - artikel 6 §3 van het decreet van 30/4/2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid K&G - artikel 8 §2 van het decreet van 30/4/2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid K&G - artikel 11 van het decreet van 30/4/2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid K&G
Art. 14	OVERGANGSBEPALING Art. 12 §3
Art. 15	Art. 12 §3

Artikel 1.

Door eerdere wijzigingen aan het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, moeten sommige verwijzingen in het Procedurebesluit aangepast worden zodat er naar de juiste bepalingen wordt verwezen. Het gaat hier om technische correcties, niet om inhoudelijke aanpassingen.

Artikel 2.

Wanneer Kind en Gezin de gegrondheid van een vergunningsaanvraag onderzoekt, is het soms noodzakelijk om bijkomende gegevens stukken of informatie op te vragen bij de organisator. In bepaalde gevallen is het voor de beoordeling van de aanvraag bovendien noodzakelijk om de organisator te horen, bv. als er gegronde indicaties zijn dat de organisator niet aan de voorwaarden voldoet of zeal voldoen.

Artikel 21 van het Procedurebesluit voorziet dat in dat geval de beslissingstermijn van 60 dagen geschorst wordt voor maximaal 30 dagen. In de praktijk bleek niet duidelijk of dit een schorsing van in totaal maximaal 30 dagen betrof, dan wel of voor beide situaties apart (opvragen informatie én horen organisator) de termijn met maximaal 30 dagen geschorst wordt.

Er wordt nu toegevoegd dat "telkens" de termijn geschorst wordt voor maximaal 30 dagen, om duidelijk te maken dat zowel voor de situatie waar de informatie of stukken worden opgevraagd als voor het horen van de organisator de termijn elke keer voor 30 dagen geschorst is.

Artikel 3.

Idem aan artikel 1 van voorliggend ontwerpbesluit. Door eerdere wijzigingen aan het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, moeten sommige verwijzingen in het Procedurebesluit aangepast worden zodat er naar de juiste bepalingen wordt verwezen. Het gaat hier louter om technische correcties, niet om inhoudelijke aanpassingen.

Artikel 4 en 5.

Het Vergunningsbesluit van 22 november 2013 bepaalde oorspronkelijk dat aanvragen tot afwijkingen voor infrastructuur zouden behandeld worden door een specifieke (nog op te richten) commissie. Op 9 oktober 2015 besliste de Vlaamse Regering deze bepaling in het Vergunningsbesluit op te heffen en geen aparte commissie hiervoor op te richten.

In het huidige Procedurebesluit staat in artikel 45 en 46 nog steeds deze commissie vermeld. Bij voorliggend ontwerp wordt de procedure aangepast en de vermelding van de commissie voor behandeling van de afwijkingen voor infrastructuur geschrapt. Artikel 45 wordt opgeheven en de beslissingstermijn wordt opgenomen in 1 artikel, nl. artikel 46 van het Procedurebesluit.

Opgemerkt wordt dat er een verschillende beslissingstermijn wordt ingeschreven voor Kind en Gezin naargelang het een afwijkingsvraag betreft die al dan niet bij de technische commissie voor de brandveiligheid wordt ingediend. Voor een aanvraag die via de technische commissie verloopt, moet Kind en Gezin een beslissing nemen binnen 60 dagen na ontvangst van het advies. Voor een aanvraag die niet via de technische commissie verloopt, heeft Kind en Gezin 75 dagen de tijd om te beslissen na ontvangst van de aanvraag.

In die termijn zitten met andere woorden 15 dagen extra om Kind en Gezin toe te laten deze dossiers volledig ten gronde te onderzoeken en een beslissing voor te bereiden.

Artikel 6.

Artikel 48 bepaalt de procedure voor de aanvraag tot afwijking van de kwalificatie en de kennis Nederlands. Bij voorliggend ontwerpbesluit wordt er een zinsnede toegevoegd zodat duidelijk is dat niet enkel een organisator voor zijn medewerker de aanvraag kan indienen, maar ook een persoon voor zichzelf de aanvraag kan indienen.

Artikel 7.

In artikel 57 worden verschillende aanpassingen gedaan:

In artikel 57, §1, wordt de definitie van een "nieuwe kinderopvangplaats" verduidelijkt omdat bij de vorige oproep hier vragen over rezen en het voor de rechtszekerheid aangewezen is dit regelgevend te verankeren.

Een nieuwe kinderopvangplaats betreft een plaats waarvoor de organisator nog geen vergunning heeft op het moment dat Kind en Gezin de oproep voor subsidies (via e-mail, in een nieuwsbrief en publicatie op de website) verstuurt naar de organisatoren. Dit betekent dat dus kinderopvangplaatsen die na de oproep, maar wel vóór de beslissingen over de subsidiebeloftes vergund worden, toch nog als nieuwe plaatsen beschouwd worden.

In hetzelfde artikel wordt in §2, 3°, verduidelijkt welke soort criteria de minister allemaal kan bepalen. Het betreft zowel bijkomende ontvankelijkheidsgronden die aanvullend zijn t.o.v. de ontvankelijkheidsgronden in artikel 63, als voorrangs-, uitsluitings- en gegrondheidscriteria.

Punt 4° van dezelfde paragraaf 2 wordt aangepast zodat bij de omschakeling van bestaande vergunde plaatsen zonder subsidie naar plaatsen met basissubsidie rekening gehouden wordt met de opstartdatum van de plaatsen voor de rangschikking van de aanvragen. Daar wordt dus niet meer zoals bij nieuwe plaatsen met trap 1 (basissubsidie), bij trap 2 (subsidie voor inkomenstarief) en trap 3 (plussubsidie) rekening gehouden met de potentiële behoefte aan kinderopvangplaatsen. Op die manier kunnen vb. de langst bestaande plaatsen gehonoreerd worden of kunnen pas opgestarte locaties een extra duw in de rug krijgen. Het is aan de minister om in te vullen op welke manier de opstartdatum in de beoordeling van deze dossiers een rol speelt. Hij kan dus ook bepalen of dit als ontvankelijkheids-, voorrangs-, uitsluitings- of gegrondheids criterium wordt gebruikt.

In paragraaf 3 worden eveneens aanpassingen gedaan:

- De inleidende zin van het eerste lid wordt aangepast. Dit lid omschreef voor deze wijziging welke de stappen waren voor de toekenning van nieuwe plaatsen. De regelgeving voorzag geen mogelijkheid voor nieuwe plaatsen met plussubsidie, waardoor dat lid in de feiten alleen van toepassing was voor basissubsidie en subsidie inkomenstarief. Met het huidige wijzigingsbesluit wordt de mogelijkheid echter toegevoegd om nieuwe plaatsen met plussubsidie toe te kennen. Deze toekenning gebeurt echter niet volgens hetzelfde stramien als bij de basissubsidie en de subsidie voor inkomenstarief. Daarom moet de inleidende zin in die zin aangepast worden zodat duidelijk is dat dit lid niet van toepassing is voor alle nieuwe plaatsen, maar alleen voor de nieuwe plaatsen met basissubsidie en subsidie inkomenstarief.
- Het tweede lid wordt aangepast zodat voor de omschakeling van plaatsen zonder subsidie naar plaatsen met basissubsidie geen rekening meer gehouden wordt met het systeem dat rekening houdt met de potentiële behoefte in het geografisch gebied.
- Bovendien wordt in deze paragraaf een nieuwe derde lid toegevoegd om de aanpak voor de omschakeling van plaatsen naar plussubsidie te wijzigen en dezelfde aanpak in te voeren voor nieuwe plaatsen met plussubsidie. De gemeenten/zorgregio's zullen gerangschikt worden op basis van de mate waarin daar kansarme kinderen aanwezig zijn. Vervolgens zal de minister bepalen dat de gemeenten/zorgregio's die een aantal kansarme kinderen boven een welbepaalde grens hebben, in aanmerking kunnen komen om een aanvraag in te dienen.

Voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad kan deze werkwijze (nl. de rangschikking volgens de mate waarin daar kansarme kinderen aanwezig zijn) niet toegepast worden. Aangezien Kind en Gezin in Brussel (tweetalig gewest) enkel een Nederlandstalig publiek kan bereiken, zijn er voor Brussel geen eenduidige of helemaal volledige cijfers over het aantal kinderen geboren in een kansarm gezin.

De mogelijkheid om voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad een voorafname van de middelen te voorzien, kan per uitbreidingsronde door de minister vastgelegd worden, op basis van het reeds bestaande artikel 57, §2, 2° van het desbetreffende Procedurebesluit. Voor de middelen voor de plussubsidie zal bij ministerieel besluit een voorafname van het budget worden voorzien voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, overeenkomstig de voorafname die bij eerdere uitbreidingsrondes werd voorzien.

Artikel 8.

Artikel 58 regelt wat Kind en Gezin allemaal moet opnemen in de oproep tot aanvragen van een subsidie. Na analogie met de verduidelijking in artikel 57, §2, 3°, wordt hier eveneens vermeld over welke criteria het allemaal kan gaan.

Artikel 9.

Bij de toekenning van subsidieerbare plaatsen voor basissubsidie, subsidie voor inkomenstarief en plussubsidie worden beslissingen genomen op basis van scores die in relatie staan met de concrete locatie waar de organisator de subsidieerbare plaatsen plant te realiseren.

Het is dan ook logisch dat de eerste realisatie van de subsidiebelofte gebeurt in de locatie die de organisator opgeeft in de aanvraag. Het is immers op basis van deze locatie dat de aanvraag een bepaalde score en rangschikking kreeg.

Alleen in situaties van echte overmacht kan hiervan afgeweken worden.

Artikel 10.

De geldigheidsduur van de subsidiebeloftes, zoals geregeld in artikel 75, wordt aangepast. Bij vorige uitbreidingsrondes moesten organisatoren hun realisatiedatum opgeven en speelde dit een bepalende rol in de rangschikking van de aanvragen. Na toekenning van de subsidiebelofte werd immers regelmatig vastgesteld dat de plaatsen niet gerealiseerd waren op de voorziene realisatiedatum en evenmin in een korte periode daarna. De geldigheidsduur van de subsidiebelofte maakte dit mogelijk. Het was echter niet correct ten opzichte van andere aanvragers die een latere realisatiedatum op hun aanvraag vermeldden en daardoor lager gerangschikt werden, maar in de praktijk soms hun plaatsen realiseerden vóór een andere aanvraag die wel subsidies kreeg omwille van de beweerde snellere realisatiedatum.

Om aanvragers dus nog meer te dwingen een realistische realisatiedatum op te geven en hier heel bewust mee om te gaan, zal de geldigheidsduur van de subsidiebelofte nu gekoppeld zijn aan de realisatiedatum die men opgegeven had in hun aanvraag. De belofte blijft in principe slechts geldig tot drie maanden na de door de aanvrager opgegeven realisatiedatum. Een eenmalige verlenging van drie maanden is mogelijk.

In situaties van overmacht, die een organisator overvallen en waar hij totaal geen impact had of kon hebben op het overschrijden van die termijnen, kan Kind en Gezin uiteraard op basis van het redelijkheid en billijkheid en op basis van overmacht nog in uitzonderlijke situaties een verlenging toestaan die ruimer gaat dan de regelgevend voorziene termijn. Het gaat hier vb over een brand in de kinderopvanglocatie of faillissement van een aannemer, maar niet over het nog niet verkrijgen van een bouwvergunning aangezien hiervoor de maximale termijnen

regelgevend vastliggen en met die termijnen bijgevolg rekening gehouden kan worden bij het opgeven van welke realisatiedatum realistisch is.

Voor de subsidiebeloftes die Kind en Gezin reeds toekeende wordt een overgangsregeling ingeschreven: Om de rechtszekerheid van deze organisatoren niet in het gedrang te brengen beslist de Vlaamse Regering om de geldigheidsduur die vermeld is in deze subsidiebeslissing te behouden. Dit betreft 1 jaar of 3 jaar naargelang de subsidie, zoals voorzien in het oude artikel 75.

Als deze organisatoren echter een verlenging vragen, kunnen ze niet meer, zoals voorheen een verlenging met dezelfde periode krijgen, maar kan Kind en Gezin slechts een verlenging toestaan voor maximaal 6 maanden, zoals opgenomen in het nieuwe tweede lid van artikel 75.

Artikel 11.

Artikel 79 bepaalt welke gegevens de organisator op zijn aanvraag tot subsidietoekenning moet invullen. Hij moet onder andere opgeven in welke locatie hij de specifieke dienstverlening zal uitoefenen. Dit besluit voegt toe aan punt 3°, d), dat bij de eerste realisatie van de subsidieerbare plaatsen de locatie moet overeenstemmen met de locatie die opgegeven werd bij de aanvraag tot subsidiebelofte.

Artikel 12.

Artikel 89 bepaalt wanneer de wijziging van een subsidietoekenning ten vroegste kan in gaan. In welke gevallen er een wijziging van subsidietoekenning kan, is bepaald in artikel 88.

Voor het geval, vermeld in artikel 88, 1°, werd reeds in dat artikel vermeld dat er een wijziging kan gevraagd worden met terugwerkende kracht zolang er geen saldoafrekening is. Artikel 89 wordt aangepast zodat het overeenstemt en er geen verwarring is met wat reeds bepaald is in artikel 88, 1°.

Artikel 13.

Na titel 4 over de bezwaren wordt een nieuwe titel ingevoegd waarbij geregeld wordt dat Kind en Gezin kan optreden als uitbetalingsinstelling. In het verleden heeft Kind en Gezin met goedkeuring van de Vlaamse Regering convenanten gesloten met stad Antwerpen, stad Gent en de Vlaamse Gemeenschapscommissie in Brussel. Deze steden wilden immers budget voorzien voor kinderopvang op hun grondgebied, om de doelstelling van de Vlaamse overheid om tegen 2020 voor elk kind met een behoefte een kinderopvangplaats te voorzien, mee te ondersteunen, voor de burgers van hun gemeente.

In de praktijk komt het erop neer dat de lokale besturen organisatoren van kinderopvang subsidiëren voor het werken met het inkomenstarief conform het Subsidiebesluit van 22 november 2013. Zij voorzien de middelen voor een aantal jaren en vragen aan de Vlaamse overheid om deze plaatsen bij voorrang over te nemen bij een volgende uitbreidingsronde wanneer er budget is.

In de praktijk moeten deze door het lokaal bestuur gesubsidieerde plaatsen op een zelfde manier gesubsidieerd worden als organisatoren die wel een subsidietoekenning van Kind en Gezin hebben. Dit hebben de lokale besturen in hun subsidiereglement voorzien. In de praktijk is de berekeningswijze vrij complex als deze niet geautomatiseerd via de systemen van Kind en Gezin kan gebeuren. Als Kind en Gezin de berekening maakt, is het bovendien ook het meest efficiënt dat ze ineens de betaling doen.

Om die reden wordt in dit besluit de mogelijkheid voorzien dat Kind en Gezin

optreedt als uitbetalingsinstelling voor de subsidies van de lokale besturen waar dit subsidies betreffen voor het werken met het inkomenstarief.

Voor deze regeling in het besluit is er voldoende rechtsgrond te vinden in het oprichtingsdecreet van Kind en Gezin, meer bepaald in:

- artikel 6 §3 bepaalt dat Kind en Gezin zijn taak m.b.t. de regie van de kinderopvang uitoefent in samenwerking met de lokale besturen;
- artikel 8 §2 bepaalt dat de Vlaamse Regering binnen het kader van de missie en de taken van Kind en Gezin specifieke opdrachten aan Kind en Gezin toewijzen;
- artikel 11 bepaalt dat Kind en Gezin voor de realisatie van zijn taken samenwerkingsovereenkomsten sluit met overheden.

Uit de combinatie van die artikels blijkt duidelijk dat de decreetgever van oordeel was dat Kind en Gezin taken toegeschreven kan krijgen die nuttig zijn voor de samenwerking met lokale besturen bij het uitvoeren van hun taak m.b.t. de regie van de kinderopvang. Kind en Gezin heeft samenwerkingsovereenkomsten gesloten (convenanten) met het oog op het realiseren van meer (subsidieerbare) kinderopvangplaatsen. Het opnemen van een rol als uitbetalingsinstelling ondersteunt dit doel.

De taak als uitbetalingsinstelling wordt als volgt geregeld:

Het nieuwe artikel 112/1 voorziet onder welke voorwaarden Kind en Gezin deze taak kan opnemen:

- het is noodzakelijk dat er een convenant gesloten is tussen Kind en Gezin en het lokaal bestuur: het is hier van belang erop te wijzen dat hier geenszins bevoegdheden van verordenende aard gedelegeerd worden aan Kind en Gezin en de lokale besturen. Het betreft louter de situatie waarbij een lokaal bestuur op basis van de eigen bevoegdheden een bepaalde subsidie toekent aan organisatoren van kinderopvang en dat naar aanleiding daarvan Kind en Gezin en het lokaal bestuur bepaalde afspraken maken hierover, onder meer om de administratieve uitwisseling van bepaalde gegevens.
- het lokaal bestuur heeft een subsidietoekenning gedaan die minstens betrekking heeft op het werken met het inkomenstarief zoals geregeld in het Subsidiebesluit van 22 november 2013;
- De subsidiebedragen die het lokaal bestuur in haar subsidietoekenning voorziet komen ook overeen met de bepalingen in het Subsidiebesluit van 22 november 2013;
- Het lokaal bestuur doet een aanvraag bij Kind en Gezin. Het lokaal bestuur moet meer bepaald dus initiatief nemen vooraleer Kind en Gezin deze rol zal opnemen;
- Kind en Gezin moet vaststellen na onderzoek van alle aspecten dat alle voorgaande bepalingen in orde zijn en dat het (technisch) mogelijk is om op te treden als uitbetalingsinstelling.

Artikel 112/2 bepaalt welke informatie het lokaal bestuur aan Kind en Gezin moet bezorgen op het aanvraagformulier en welke documenten ze moeten bezorgen.

Artikel 112/3 bepaalt de beslissingstermijn voor Kind en Gezin.

Artikel 112/4 regelt de taken die het lokaal bestuur moet opnemen. Het lokaal bestuur heeft immers de rechtstreekse juridische band met de organisator en is degene die daar zaken kan afdwingen. Organisatoren moeten aan Kind en Gezin de noodzakelijke gegevens bezorgen voor de berekening van de subsidie (voorschotten

en saldo). Kind en Gezin zal op basis van die bezorgde gegevens de subsidies berekenen en vervolgens rechtstreeks betalen aan de organisator.

Kind en Gezin zal dan elk kwartaal de bedragen die betaald werden aan de organisatoren het voorgaande kwartaal (voorschot en/of saldo) factureren aan het lokaal bestuur.

Tot slot bepaalt dit artikel dat als er binnen een bepaalde subsidiegroep een aantal plaatsen met basissubsidie en inkomenstarief gesubsidieerd worden door Kind en Gezin, en anderzijds een aantal plaatsen gesubsidieerd worden door het lokaal bestuur, de te betalen subsidie verhoudingsgewijs op basis van het aantal subsidieerbare plaatsen verdeeld zal worden tussen Kind en Gezin en het lokaal bestuur.

Artikel 112/5 regelt het toezicht en de handhaving. Het uitgangspunt is dat het lokaal bestuur instaat voor het toezicht op alle subsidievoorwaarden die ze zelf koppelen aan de subsidie die ze toekennen. Kind en Gezin heeft immers geen zicht op welke subsidievoorwaarden het lokaal bestuur naast het werken met inkomenstarief nog gekoppeld heeft aan de subsidie die ze toekenden.

Op dat basisprincipe dat de subsidiërende overheid zelf toezicht doet op naleving van haar subsidievoorwaarden is een uitzondering gemaakt voor het toezicht op de naleving van de subsidievoorwaarden mbt bezetting, het behalen van het vereiste aantal voorrangsgroepen en het werken met systeem inkomenstarief. Het lokaal bestuur beschikt hier immers niet over al die gegevens aangezien organisatoren deze gegevens aan Kind en Gezin moeten bezorgen. Kind en Gezin zal deze subsidievoorwaarden dus opvolgen.

Als Kind en Gezin een inbreuk vaststelt, hetzij over de zaken waar ze actief toezicht op doet, hetzij zaken die toevallig vastgesteld worden, worden de gegevens hierover bezorgd aan het lokaal bestuur. Kind en Gezin zal zelf geen enkele maatregel treffen mbt de naleving van subsidievoorwaarden. Het is dus aan het lokaal bestuur om te beslissen of en welke maatregelen men oplegt, op basis van hun eigen subsidiereglementering.

Artikel 112/6 Kind en Gezin zal stoppen met het optreden als uitbetalingsinstelling in volgende gevallen:

- het lokaal bestuur leeft de voorwaarden van de conventie of van artikel 112/4 niet na. Dit kan dus gaan over situaties waar het lokaal bestuur er niet voor zorgt dat organisatoren de gegevens bezorgen aan Kind en Gezin, waar het lokaal bestuur de facturen niet (tijdig) betaalt,...
- het lokaal bestuur zet de subsidie aan de organisator stop: als een lokaal bestuur, om welke reden dan ook, de subsidiëring van de organisator of van alle organisatoren stopzet, zal Kind en Gezin ook stoppen met uitbetalen. In dat geval moet het lokaal bestuur dit onmiddellijk laten weten aan Kind en Gezin
- indien één van de beide partijen de conventie stopzet, zal Kind en Gezin ook stoppen met haar taak als uitbetalingsinstelling voor dat lokaal bestuur.

Artikel 14.

De 'standaard' inwerkingtreding is 10 dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad. Wetgevingstechnisch wordt deze niet opgenomen in het besluit als hier wordt van gebruik gemaakt.

Voor een aantal artikels is het echter noodzakelijk toch een retroactieve uitwerking te voorzien. Het betreft volgende artikels:

- artikels 7, 8, 9 aangezien deze artikels wijzigingen inhouden m.b.t. de

programmatische van de subsidies. Kind en Gezin lanceerde half maart 2017 een oproep naar de kinderopvangsector voor kandidaten voor die subsidies, waarbij deze oproep al gebaseerd is op de door de Vlaamse Regering gekozen nieuwe keuzes.

- artikel 13: aangezien naar aanleiding van de convenanten die Kind en Gezin al sloot de vraag van bepaalde lokale besturen al kwam om als uitbetalingsinstelling op te treden en dit op deze manier een duidelijk rechtsgrond krijgt.

Deze artikels hebben uitwerking met ingang vanaf 15 maart 2017.

Artikel 16.

De Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen, is belast met de uitvoering van dit besluit.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

2.1 Financiële weerslag van het voorstel (en vereiste kredieten)

Voorliggend ontwerpbesluit brengt wijzigingen in de procedure tot programmatie/verdeling van middelen bij een uitbreidingsronde.

Nieuw is het hoofdstuk dat regelt dat Kind en Gezin kan optreden als uitbetalingsinstelling, geregeld via de convenanten met de lokale besturen. Alle modaliteiten worden hier voorzien.

Conclusie:

Voorliggend ontwerpbesluit heeft tot doel bij te sturen en te verduidelijken. Bovendien wordt er een basis gelegd voor een regeling waar Kind en Gezin optreedt als betalingsinstelling.

Voorgestelde wijzigingen hebben tot doel de programmatie efficiënter te laten verlopen en hebben geen financiële weerslag op het budget Kinderopvang.

2.2 Inspectie van Financiën

Het advies van de Inspectie van Financiën met referentienummer GST/MDM/17/0136 werd verleend op 18 mei 2017.

De Inspectie van Financiën stelt dat ze kan akkoord gaan met het voorstel.

2.3 Begrotingsakkoord

De Inspectie van Financiën stelt vast dat het begrotingsakkoord niet vereist is.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

- 1 Het voorstel heeft geen weerslag op gebied van personeelsinzet;
- 2 Het voorstel heeft geen weerslag op de lopende uitgaven van de lokale besturen;
- 3 Het voorstel heeft geen investeringen als gevolg;
- 4 Het voorstel heeft geen bijkomende ontvangsten als gevolg;
- 5 Het voorstel heeft geen weerslag op de lokale besturen.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het

personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor de bestuurszaken, niet vereist is.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

5.1 Wetgevingstechnisch en taalkundig advies

Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2017-110 van 10 april 2017.

5.2 RIA

Gezien het ontwerp van besluit geen nieuw beleid inhoudt, wordt er geen RIA opgemaakt. Het besluit betreft aanpassingen ter verduidelijking naar aanleiding van praktijkevaluatie, maar wijzigt op zich niets aan de initiële beleidskeuzes die gemaakt werden bij de opmaak van het Procedurebesluit en Subsidiebesluit.

Dezelfde redenering geldt voor het advies van de Strategische Adviesraad, dat dus niet wordt gevraagd.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse bepalingen van het Procedurebesluit van 9 mei 2014;
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, te gelasten over voornoemd ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering, het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN